

Formand: Kristian Mølgaard
Solbjergvej 3, 2.
2000 Frederiksberg
TLF. 20 64 44 23
Mail: krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø
St. Strandstræde 21, 1. sal
1255 København K
TLF. 28 13 64 95
Mail: pt@swlp.dk
Hjemmeside: www.lffa.dk

27. maj 2015

MEDDELELSER NR. 5

Nyt på www.lffa.dk
Adgangskontrol ved Retten i Glostrup og Retten på Frederiksberg
Gør som frisøren - send en sms
Hvorfor forsinkes straffesager?
Pjecer til fængslede
Lovtidende App
Nye bøger
www.ruleoflaw.dk
Nye medlemmer af Landsforeningen af Forsvarsadvokater

Høringssvar: Udkast til forslag til lov om ændring af lov om Forsvarets Efterretnings-tjeneste. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om Politiets Efterretningstjeneste og toldloven (Politiets Efterretningstjenestes adgang til oplysninger om flypassagerer i terrørsager og SKATs håndtering af oplysninger om flypassagerer i forbindelse med toldkontrol)

Seneste nyt fra Højesteret

13. Administrativ førerretsinddragelse – Afhængighed af euforiserende stoffer
14. Vold mod taxachauffør - Samfundstjeneste
15. Falsk forklaring for retten - Samfundstjeneste
16. Vold i gentagelsestilfælde – Restaurationsvold - Samfundstjeneste

Nyt på www.lffa.dk

På landsforeningens hjemmeside er der oprettet en funktion, der kan anvendes til at søge i afgørelser. Søgefunktionen findes på hjemmesidens lukkede del under "Afgørelser".

På en del advokatkontorers hjemmesider er indsat logoer fra Advokatsamfundet og Danske Advokater. Det er nu også muligt at reklamere med, at man er medlem af Landsforeningen af Forsvarsadvokater. "Logo for medlemmer" findes under "Om Landsforeningen".

Funktionen "Find en forsvarsadvokat" bør altid være opdateret. Det er derfor vigtigt, at ændringer af adresse og telefonnummer m.m. mailes til tsh@danskeadvokater.dk. Der kan kun anføres et telefonnummer pr. advokat.

Adgangskontrol ved Retten i Glostrup og Retten på Frederiksberg

Præsidenten for Retten i Glostrup, Lisbeth Larsen, har bedt om at følgende viderebringes:

"Retten i Glostrup er en af de 5 byretter, der indfører adgangskontrol fra begyndelsen af juni måned.

Alle, der vil ind i retsbygningen gennem en af de to publikumsindgange, skal passere kontrollen. Det betyder i praksis, at man skal passere en detektorkarm. Forinden skal man tømme lommerne og lægge indholdet i en bakke. Desuden skal medbragte tasker undersøges. I nogle retter skal tasken køre gennem en røntgenscanner. I Retten i Glostrup sker undersøgelsen manuelt. Det betyder, at man selv skal åbne sin taske, så vagten kan kigge i den. Vagten kan bede taskens ejer om at tømme tasken helt eller delvis. Vagten må ikke selv rode i tasken, og vagten må naturligvis ikke interessere sig for, hvad der måtte stå på papirer i tasken.

Kontrollen omfatter som anført alle, der skal ind. De eneste, der undgår visitation, er politiet, hvor visitation ikke rigtig giver nogen mening. Rettens medarbejdere skal også kontrolleres, hvis de går ind gennem publikumsindgangen.

Det har været diskuteret, om advokater kan undgå kontrollen ved at vise det ID-kort, der udstedes af Advokatsamfundet. Der er lidt forskellige holdninger til det. I Retten i Glostrup har vi valgt indtil videre at lade alle kontrollere, fordi vi vurderer, at det er lettest at håndtere på en ordentlig måde. Som jeg har forstået det, har Retten på Frederiksberg og Retten i Århus valgt samme løsning.

Vi bestræber os på, at kontrollen gennemføres så hensynsfuldt, smidigt og hurtigt som muligt, så den bliver til mindst mulig gene. Retten og vore vagter er imidlertid nybegyndere på området. Vi håber på overbærenhed i indkøringsperioden, og vi modtager naturligvis gerne kommentarer og forslag til forbedringer.

Kontrollen indføres for at øge sikkerheden og trygheden – ikke for at genere nogen.”

Præsidenten for Retten på Frederiksberg, Torben Goldin, har bedt om at følgende viderebringes:

”Som I sikkert ved, er Retten på Frederiksberg en af de 5 byretter, der indfører adgangskontrol fra begyndelsen af juni måned.

Ved Retten på Frederiksberg er der 2 publikumsindgange, henholdsvis 1 i den nye og 1 i den gamle retsbygning.

Alle, der vil ind i retsbygningerne gennem en af de to publikumsindgange, skal passere kontrollen. Det betyder i praksis, at man altid skal passere en detektorkarm - og i den nye retsbygning tillige lade sin eventuelt medbragte taske og øvrige effekter gå igennem en røntgenscanner.

Forinden man går igennem detektorkarmen, skal man tømme sine lommer. I den gamle retsbygning sker undersøgelsen manuelt, dvs. at man selv skal åbne sin taske, så vagten kan kigge i den. Vagten kan bede taskens ejer om at tømme tasken helt eller delvis. Vagten må ikke selv rode i tasken, og vagten må/ vil naturligvis ikke interessere sig for, hvad der måtte stå på eventuelle papirer i tasken. Finder en advokat, at dette ikke respekteres af vagterne, beder jeg venligst om, at jeg omgående orienteres.

Kontrollen omfatter som anført alle, der skal ind i retsbygningen via en publikumsindgang. De eneste, der undgår visitation, er politiet, hvor visitation af flere grunde ikke giver nogen mening. Det er jo bl.a. som bekendt politiet, vi må ringe til, hvis vi skal have hjælp i en overfaldssituation e.l.

Jeg kan oplyse, at rettens egne medarbejdere også skal kontrolleres, hvis de går ind gennem en af publikumsindgangene.

Det har mig bekendt været diskuteret, om advokater kan undgå kontrollen ved at vise det ID-kort, der udstedes af Advokatsamfundet. I Retten på Frederiksberg har vi - lige som i Retten i Glostrup - af praktiske grunde valgt indtil videre også at lade advokater kontrollere, fordi vi vurderer, at dette er lettest at håndtere på en ordentlig måde. Vi vil selvfølgelig bestræbe os på, at kontrollen gennemføres så hensynsfuldt, smidigt og hurtigt som muligt, så den bliver til mindst mulig gene for de mødende. Advokaterne opfordres således til - når de møder - at tilkendegive over for vagten, at de skal deltage i et retsmøde. Herefter vil vi forsøge at få dem igennem kontrollen via en form for "fast track".

Afslutningsvis vil jeg pointere, at dette er en forsøgsordning. Vi håber på overbærenhed, især i indkøringsperioden, men jeg beder om, at erindres, at kontrollen indføres for at øge sikkerheden og trygheden for alle i retten, herunder ikke mindst advokaterne. Vi indfører ikke ordningen for at genere nogen.

Når dette er sagt, modtager vi/jeg naturligvis gerne konstruktive kommentarer og forslag til forbedringer.”

Landsforeningen af Forsvarsadvokaters opfølgning på retspræsidenternes henvendelse:

På baggrund af ovenstående er Advokatsamfundet sammen med Danske Advokater og Landsforeningen af Forsvarsadvokater ved at arrangere et møde med Domstolsstyrelsen og præsidenterne for de fem byretter, hvor forsøgsordningen kører, med henblik på at drøfte adgangskontrollen for advokater.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater vil arbejde for en løsning, som begrænser de praktiske gener ved adgangskontrollen så vidt muligt, og som tager hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende, når en advokat som led i sit hverv skal have adgang til retslokaler.

Når adgangskontrollen iværksættes, modtager Landsforeningen af Forsvarsadvokater gerne orientering om erfaringer med adgangskontrollen, som kan være nyttige at viderebringe til retterne og Domstolsstyrelsen på et mere generelt plan. Sådant orientering kan meddeles til Peter Trudsø (pt@swlp.dk).

Landsforeningen af Forsvarsadvokater vil løbende orientere om udviklingen og erfaringer med adgangskontrollen.

Gør som frisøren - send en sms

Nedenfor findes et indlæg fra Domstolsstyrelsen om årsagen til, at straffesager forsinkes.

Flere forsvarere har gode erfaringer med at sende en erindrings-sms til klienten dagen før retsmødet. Denne fremgangsmåde kendes også fra frisører, tandlæger m.m. En erindrings-sms er en nem måde som forsvarere kan medvirke til at nedbringe de udeblivelser, der skyldes ren glemsomhed hos tiltalte.

Hvorfor forsinkes straffesager?

Af Merete Schlüter, Danmarks Domstole

Der er rigtig mange brikker, der skal falde på plads, for at en straffesag gennemføres i retten som planlagt. Derfor er der også rigtig mange forskellige grunde til, at et retsmøde i en straffesag bliver aflyst og udsat til et senere tidspunkt. Det viser tallene fra en landsdækkende undersøgelse, som by- og landsretter har gennemført om årsager til forsinkede straffesager.

Undersøgelsen er baseret på ca. 1400 udsatte eller omberammede straffesager ved by- og landsretter i en periode på fem uger i efteråret 2014. Den viser, at sygdom og andet lovligt forfald er den hyppigste årsag til udsættelse – i ca. 19 % af de forsinkede retsmøder, var det årsagen. Næsten lige så mange sager bliver udsat på grund af manglende forkyndelse for tiltalte eller et vidne. Og ca. 15 % af de forsinkede straffesager blev forsinket, fordi den tiltalte eller vidner ikke dukkede op til det retsmøde, de var indkaldt til. Lovligt forfald, manglende forkyndelse og udeblivelser er dermed de hyppigste årsager til forsinkelse af straffesager.

Det kan ikke undgås, at nogle retsmøder bliver omberammet eller udsat. Og undersøgelsen peger ikke entydigt på en simpel løsning. Så på mange måder er det det lange seje træk.

En straffesag kan blive forsinket, fordi den tiltalte vælger at skifte forsvarer. Det kan ikke undgås. Det frie forsvarervalg er en væsentlig del af den tiltaltes rettigheder. Men det er i alles interesse, at ønsket om en anden forsvarer bliver meddelt tidligt, så en omberammelse evt. kan undgås.

Bedre muligheder for at indkalde til retsmødet

Retterne kan i samarbejde med den lokale anklagemyndighed og politiet blive bedre til at give den tiltalte eller et vidne besked om at møde op i retten. Manglende forkyndelse har nemlig været årsag til en omberammet eller udsat straffesag i alt 264 gange i den periode, hvor sagerne blev optalt. Det afhænger af sagstypen, om det er retten eller anklagemyndigheden, der sørger for at indkalde tiltalte og vidner, men fælles er, at det kan være svært at finde fysisk frem til folk – især dem, der ikke vil findes.

De nye forkyndelsesmåder – telefonforkyndelse og digital forkyndelse – anvendes i stigende omfang frem for, at en stævningsmand skal opsøge vedkommende. Det er både hurtigere og billigere, hvis der opnås kontakt.

Andre grunde til udsættelser

De resterende – ca. 31 % – af de udsatte eller omberammede sager skyldes en god blanding af forskellige årsager.

Undersøgelsens resultater kan kort sammenfattes således:

Årsag	Antal
Sygdom/lovligt forfald tiltalte	103
Sygdom/lovligt forfald vidner	76
Sygdom/lovligt forfald anklager, dommer, lægdommer, forsvarer eller tolk	94

Manglende forkyndelse for tiltalte	241
Manglende forkyndelse for vidner	23
Mangelfuld forkyndelse for tiltalte eller vidner	31
Tiltalte udeblevet	178
Vidne udeblevet	39
Tiltalte blev ikke anholdt	59
Vidne blev ikke anholdt	3
Yderligere bevisførelse var nødvendig	120
Forsvarerskifte	111
Personundersøgelse manglede	36
Mentalerklæring manglede	36
Forkert tidsskøn (retsmødet tog længere tid end antaget ved berømmelsen)	12
Nye tiltalepunkter	13
Ikke færdigefterforsket	18
Tolk ikke indkaldt	18

Mulige indsatser

Det er altså ikke en eller få enkeltstående begrundelser, som kan forklare, at straffesager må udsættes eller omberammes. Det betyder, at indsatserne også må være mangeartede – og at der er behov for, at alle straffesagens professionelle aktører gør en indsats.

Retterne vil se på om informationen til tiltalte og vidner kan være endnu bedre. Der høstes erfaringer med de nye forkyndelsesmetoder, og hvordan de påvirker mødeprocenten. Der er fokus på at indkalde tiltalte og vidner hurtigst muligt og straks at give besked om forsvarerbeskikkelse. Retterne udveksler erfaringer både lokalt og centralt i samarbejdet med politi, anklagemyndighed, Kriminalforsorgen og forsvarere.

Danmarks Domstole hører gerne fra forsvarere, der har forslag til at nedbringe antallet af forsinkede straffesager. Kontakt gerne Merete Schlüter, Bedste Praksis konsulent i Danmarks Domstole på mesc@domstol.dk, der samler erfaringerne.

Pjecer til fængslede

På Advokatsamfundets hjemmeside kan downloades pjecerne ”Jeg er varetægtsfængslet” og ”Jeg er frihedsberøvet”. Pjecerne er skrevet i et letforståeligt sprog rettet mod klienter og er oversat til en række sprog. Pjecerne findes her:

<http://www.advokatsamfundet.dk/Service/Publikationer/RapporterVejledninger.aspx>

Lovtidende App

Lovtidende App er den direkte og hurtige vej på din iPhone/iPad til at se, hvad der er kundgjort på lovtidende.dk.

Du kan få direkte adgang til "Nyeste kundgjorte forskrifter på Lovtidende A, B og C" fra lovtidende.dk, og du kan søge efter titel/populærtitel, nummer og år i alle dokumenter, der er på lovtidende.dk.

Du kan læse alle dokumenter direkte på din iPhone/iPad. Du kan også vælge at gemme en pdf i din foretrukne pdf-viewer, så du kan læse forskriften offline.

Lovtidende App er udviklet af Civilstyrelsen og er gratis.

Nye bøger

2. udgave af Jørgen Jochimsens bog ”**Grundlovsforhøret – regler og afgørelser om anholdelse, varetægtsfængsling, isolation, erstatning mv.**” er udkommet den 23. marts 2015. Bogen er på 435 sider og koster 748 kr. ekskl. moms. Den udgives af Karnovgroup.

Bogen omhandler retsplejelovens bestemmelser om anholdelse og om sigtedes fremstilling i et grundlovsforhør. Reglerne om dørlukning, navneforbud og referatforbud er beskrevet, ligesom der er redegjort for reglerne om, hvornår der kan ske varetægtsfængsling, herunder varetægtsfængsling i isolation. Bogen gennemgår også betingelserne for at iværksætte straffeprocessuelle tvangsindgreb, såsom telefonaflytning, ransagning, legemsundersøgelse mv.

Herudover indeholder bogen en fremstilling af reglerne for frihedsberøvelse i henhold til politiloven, tilbageholdelse af unge under 15 år, reglerne om erstatning i anledning af ulovlig frihedsberøvelse og reglerne om klager over og straffesager mod politipersonale.

Nyt i 2. udgaven er vigtige, fortrinsvis nyere, retsafgørelser inden for de enkelte områder, som omtales i bogen, er refereret ligesom nye afsnit er føjet til bl.a. afsnit 5.10 om udlevering til udlandet af personer til strafforfølgning eller straffuldbyrkelse.

Henning Bang Fuglsang Madsen Sørensen's phd-afhandling ”**Den europæiske arrestordre og retten til erstatning for frihedsberøvelse**” er udkommet som bog den 25. marts 2015. Bogen er på 328 sider og koster 624 kroner ekskl. moms. Den udgives af Karnovgroup.

Den europæiske arrestordre fra 2002 har medført en eksplosiv udvikling i brugen af udlevering mellem EU's medlemsstater.

Arrestordren indeholder dog ikke bestemmelser om, hvordan et erstatningsopgør skal behandles, hvis den udleverede ikke bliver dømt i den efterfølgende straffesag, og erstatningsopgøret skal derfor behandles efter national ret. Praksis viser, at disse sager afgøres meget forskelligt, og at disse sager volder særlige problemer i dansk ret.

Denne bog indeholder en omfattende gennemgang af dansk rets bestemmelser om erstatning for frihedsberøvelse, såvel inden for som uden for strafferetsplejen, samt en gennemgang af national ret i Norge og Sverige, EMRK og EU-retten. Undervejs bliver tre principper for erstatning efter strafforfølgning identificeret, hvorefter egnetheden af forskellige modeller for behandling af et erstatningskrav efter en udlevering vurderes.

www.ruleoflaw.dk

Bloggen ”Rule of Law” er Danmarks første og eneste juridisk faglige blog.

Bloggen udgør således et forum for den faglige debat af samfundsmæssige aktuelle emner og dagsordener mellem juridiske eksperter i Danmark inden for en række afgrænsede juridiske områder. Bloggens generelle fokus er forskellige retssikkerheds- og retsstatsmæssige spørgsmål i bred forstand, herunder relevante emner inden for forfatningsret, folkeret, strafferet, menneskeret og den humanitære folkeret. Bloggen berører både danske og internationale retsforhold/ debatter.

Bloggens formål er dels at skabe et forum for den faglige juridiske debat, men også at bidrage til at kvalificere den offentlige og politiske debat af relevante juridiske spørgsmål og problemstillinger. Bloggen skal således ikke kun være interessant for jurister, men også for medier, politikere og samfundsinteresserede uden juridisk baggrund.

Bloggen er oprettet på initiativ af direktør Jacob Mchangama, Justitia, og lektor Anders Henriksen, Københavns Universitet. De er ligeledes redaktører af bloggen.

Blandt bloggerne er forsvarsadvokaterne Sysette Vinding Kruse og Peter Trudsø samt Advokatsamfundets generalsekretær Torben Jensen.

Nye medlemmer af Landsforeningen af Forsvarsadvokater

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har i 2015 – indtil videre - fået følgende nye medlemmer:

Mikkel Holm Nielsen
Søren Beckermann
Andro Vrlic
Mads Kramme
Thomas Lomholt Fogt
David Neutzsky-Wulff
Ulrik Sjølin
Eddie O. Rosenberg Khawaja
Christian Bjerrehuus
Charlotte Løfberg
Henriette Lyhne
Janny Mikkelsen
Jens Laurbjerg Nielsen
Rune B.B. Pedersen

Kender du nogen, der kunne tænke sig at blive medlem af landsforeningen, kan du henvise dem til at gå ind på www.lffa.dk og se under ”bliv medlem”.

Høringssvar

Forsvarsministeriet

Sendes pr. mail til: fmn@fmn.dk

29. april 2015

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) – sagsnr. 2015/001526

Ved e-mail af 10. april 2015 har Forsvarsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Sagen har været behandlet i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) og giver anledning til følgende bemærkninger:

Lovforslaget beskriver et øget trusselsniveau mod Danmark siden 2006, yderligere aktualiseret i forbindelse med de militante aktiviteter i navnlig Mellemøsten og Nordafrika med deltagelse fra yderligtgående grupperinger. Det beskrives, at trusselsbilledet yderligere er præget af, at i Danmark hjemmehørende personer rejser til de pågældende områder for at deltage i kamphandlinger.

Formålet med lovforslaget er at give Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) mulighed for på et tidligt tidspunkt at indhente oplysninger om i Danmark hjemmehørende personer, som opholder sig i udlandet og som udfører aktiviteter eller understøtter andres aktiviteter, der kan indebære eller forøge en terrortrussel mod Danmark.

LFFA har med tilfredshed noteret, at forslaget bestemmer, at indgreb efter lovforslaget kræver retskendelse og at der i forbindelse hermed sker advokatbeskikkelse. LFFA finder det imidlertid samtidig bekymrende, at der er valgt en formulering, hvorefter betingelsen for indgrebet er formuleret så lavt som ”bestemte grunde til at formode...”. Dette sænkede indikationskrav sammenholdt med det begrænsede oplysningsomfang overfor såvel dommer som indgrebsadvokat, bevirker efter LFFAs opfattelse en betydelig begrænsning i det reelle i domstolsprøvelsen.

LFFA har forstået, at det ikke i kendelsen præciseres, hvilken form for indgreb, der sker i meddelelseshemmeligheden, herunder om der er tale om klassiske indgreb som telefonaflytninger, indgreb i internetkommunikation, rumaflytning eller andre efterforskningsmetoder.

LFFA bemærker, at dette er en væsentlig afvigelse fra de indgreb i meddelelseshemmeligheden, som foretages efter retsplejeloven. Her beskrives indgrebets art.

Dette synes ligeledes at være et lempeligere krav end efter de svenske regler, hvor der, jf. beskrivelsen i lovforslaget skal gives oplysning om ”hvilke signalbærere som FRA skal have adgang til for at kunne opfylde indhentningsbehovet, de selektorer eller kategorier af selektorer som vendtes anvendt...”.

For en effektiv domstolskontrol kræves, jf. blandt andet den refererede praksis fra EMRK, at domstolen skal forelægges oplysninger i sådan udstrækning, at domstolen har en reel mulighed for at vurdere, om indgrebet sker med hjemmel i lov.

Det fremgår af forslag til § 3a, at der i kendelsen skal anføres ”den eller de personer”, som indgrebet angår. Af bemærkningerne fremgår, at det ikke er et krav, at der i kendelsen angives bestemte telefonnumre eller kommunikationsmidler, som indgrebet skal rette sig imod. Det fremgår videre, at det ej heller er et krav, at personens fulde navn m.v. fremgår.

LFFA finder, at der bør afsiges en kendelse på enten en bestemt person eller et bestemt telefonnummer, hvis bruger pt. kan være uidentificeret. Såfremt der afsiges kendelse på grupper af personer, er det reelt ikke muligt at sikre, om der fortsat er grundlag for at opretholde kendelsen i forhold til den enkelte person.

På grund af det lave indikationsniveau vil en væsentlig del af domstolskontrollen bestå i at sikre, at indgrebet retter sig mod personer tilhørende den relevante personkreds (1) danske statsborgere, 2) nordiske statsborgere og andre udlændinge med ret til ophold i Danmark, hvis vedkommende er tilmeldt folkeregisteret samt 3) asylansøgere med kendt ophold i Danmark i mere end 6 måneder). For at en sådan domstolskontrol skal være reel, må der i forbindelse med indgrebet gives tilstrækkelige oplysninger til vurdering af spørgsmålet. Oplysning af f.eks. blot et fornavn er efter LFFA's vurdering ikke tilstrækkeligt til at opfylde denne forpligtelse.

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at FE ikke vil være forpligtet til at oplyse retten og den beskikkede advokat kilden til de oplysninger, som danner baggrund for indgrebet. En effektiv domstolskontrol må kræve, at det som et minimum fremgår, om kilden er FE bekendt og hvorledes FE vurderer troværdigheden af den pågældende kilde, f.eks. fordi det har været muligt at kontrollere nogle af de afgivne oplysninger. Dette svarer til, hvorledes politiet i forbindelse med sager med anonyme kilder mv., begrundet indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Endelig fremgår det af forslagets § 3 a, stk. 3, at indgrebet skal være så kort som muligt og ikke må overstige 8 uger uden fornyet forelæggelse for en domstol.

Dette er en afvigelse fra retsplejelovens regler, hvorefter et indgreb gives for 4 uger med mulighed for forlængelse 4 uger af gangen.

LFFA har forståelse for, at det inden for FE's område kan tage længere tid at etablere et indgreb. Det er imidlertid LFFA's opfattelse, at en stillingtagen for retten med 4 ugers intervaller i højere grad sikrer, at indgreb opretholdes kortest muligt. LFFA skal derfor foreslå, at tidsrummet for efterfølgende forlængelser af indgrebet fastsættes til 4 uger i stedet for de 8 uger, som nu fremgår af forslaget.

Lovforslaget giver i øvrigt ikke LFFA anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

Sendes med e-mail til: jm@jm.dk og thk@jm.dk

30. april 2015

Sagsnr. 2015-731-0047, høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Politiets Efterretningstjeneste og toldloven (Politiets Efterretningstjenestes adgang til oplysninger om flypassagerer i terrørsager og SKATs håndtering af oplysninger om flypassagerer i forbindelse med toldkontrol)

Ved e-mail af 10. april 2015 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) om at fremkomme med evt. bemærkninger til ovennævnte forslag, der er en del af regeringens nye terrorbekæmpelsesplan.

Sagen har været behandlet i bestyrelsen for LFFA og giver anledning til følgende bemærkninger:

Med lovforslaget lægges der op til, at PET får adgang til passageroplysninger via SKAT. Derfor foreslås indsat i Toldloven en bestemmelse, hvorefter Told- og skatteforvaltningen skal videregive oplysninger om passagerer og besætning på fly til Politiets Efterretningstjeneste, hvis tjenesten vurderer, at oplysningerne kan have betydning for varetagelse af tjenestens opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Lovforslaget indebærer endvidere en ændring af PET-loven, således at told – og skatteforvaltningen skal videregive oplysninger om passagerer og besætning på fly til PET, hvis tjenesten vurderer, at oplysningerne kan have betydning for varetagelse af tjenestens opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

I forbindelse med den tidligere vedtagne antiterrorpakke II fra 2006 fik PET i princippet disse beføjelser i Luftfartslovens § 148 a. Imidlertid er denne beføjelse endnu ikke blevet benyttet, idet det afventer et fælles europæisk samarbejde. PET har dog alligevel kunne indsamle oplysninger om flypassagerer, idet PET via et samarbejde med told- og skatteforvaltningen (SKAT) har haft adgang til relevante oplysninger herom, som SKAT har indhentet i henhold til toldloven.

Dette samarbejde er imidlertid nu indstillet som følge af usikkerhed om hjemmelsgrundlaget, og PET har således – uden for de tilfælde, der er omfattet af retsplejelovens regler om edition og andre relevante straffeprocessuelle tvangsindgreb – ikke længere adgang til passageroplysninger mv.

Regeringen lægger derfor med lovforslaget op til at sikre, at PET (igen) får adgang til relevante oplysninger, som flyselskaberne har om deres passagerer. Sigtet er af således hurtigst muligt at genetablere samarbejdet mellem SKAT og PET, som indtil for nylig effektivt og smidigt har givet PET adgang til oplysninger om flypassagerer mv.

LFFA kan henvise til foreningens høringssvar afgivet den 23. marts 2006 i forbindelse med antiterrorpakke II (optrykt i Meddelelser 3, 2006). I dette høringssvar udtalte LFFA sig kritisk overfor forslaget generelt og bemærkede, at der ikke med tilstrækkelig tydelighed fremgik, hvorfor sædvanlige kontrolmekanismer skulle svækkes, og hvilke kontrolmekanismer, der skulle sættes i stedet.

For så vidt angik passagerlister udtalte LFFA følgende:

”2.5 Passagerlister

Endelig er der indhentelse af passageroplysninger. Allerede efter gældende regler kan myndighederne hos luftfartselskaberne indhente oplysninger om bestemte personers rejser og flybilletter.

Hvis PET herudover skal have adgang til passagerlister eller ligefrem direkte adgang til luftfartsselskabernes bookingsystem, kan man følge også almindelige - ikke mistænkte - personers rejseaktivitet, hvilket må give anledning til alvorlige betænkeligheder.

Mindre må kunne gøre det, således at man pålagde selskaberne at opbevare oplysningerne i 1 år, men således at mere generelle oplysninger og forvarsel om, at bestemte personer havde eller var i færd med at bestille billetter, kun kunne begæres udleveret i henhold til en dommerkendelse om edition.”

Da PET således allerede har beføjelser til at indhente oplysninger om flypassagerer i henhold til luftfartslovens § 148 a, skal LFFA udtale os imod forslaget og henvide til tidligere bemærkninger herom som fremsat i forbindelse med foreningens høringssvar afgivet den 23. marts 2006 i forbindelse med antiterrorpakke II. Skal PET have sådanne yderligere beføjelser, bør der efter LFFAs opfattelse indarbejdes sædvanlige kontrolforanstaltninger i lovforslaget, hvorefter sådanne oplysninger kun kan udleveres efter indhentelse af en dommerkendelse i hvilken forbindelse der skal beskikkes en advokat, der skal have lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet forinden afgørelse træffes.

Endelig skal LFFA bemærke, at man finder det meget uheldigt, hvis SKAT allerede uhjemlet har udleveret de pågældende oplysninger til PET. Dette viser med al tydelighed, at der er behov for kontrolforanstaltninger af PETs virksomhed og at der ikke blot som foreslået kan overlades til PET at indhente sådanne oplysninger, såfremt man finder det nødvendigt.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Seneste nyt fra Højesteret

Siden sidste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret (jf. www.hoejesteret.dk), der har relevans for forsvarsadvokater:

Kroatisk statsborger, der var født i Danmark og havde boet her næsten hele sit liv, kunne udvises

Dom afsagt den 21. april 2015, sag 243/ 2014

Sagen angik udvisning af den 41-årige kroatiske statsborger T, som var født i Danmark og havde boet her næsten hele sit liv.

T var over en lang årrække straffet ved i alt 30 domme og var samlet idømt betinget og ubetinget frihedsstraf i ca. 20 år, der forud for den aktuelle sag havde ført til afsoning af ca. 12 år. De tidligere domme omfattede bl.a. røverier, grov vold og tyverier, og en række af røveri- og tyveriforholdene var begået over for ældre mennesker i deres hjem. T var senest idømt fængsel i 5 år for bl.a. forsøg på røveri af særlig grov beskaffenhed i form af et hjemmerøveri mod en ældre mand begået i forening med T's bror.

T's mor og søskende boede i Danmark, og han havde gået i skole her, men havde ingen uddannelse udover skolegangen. T havde aldrig haft forbindelse til det danske arbejdsmarked og havde i hele sit voksenliv modtaget kontanthjælp. T var uofficielt gift med en rumænsk kvinde, som han havde et 5-årigt barn med. Han talte dansk og romani. Hans bror, som var meddomfældt i den aktuelle sag, var udvist til Kroatien.

Højesteret fastslog med henvisning til grovheden af T's aktuelle kriminalitet, grovheden og omfanget af hans tidligere kriminalitet, hans manglende integration i det danske samfund, og at han i kraft af den udviste bror havde en vis tilknytning til Kroatien, at T – uanset at han var født og opvokset i Danmark og havde sin mor og søskende her – kunne udvises, uden at det ville stride mod Danmarks internationale forpligtelser efter EU-opholdsdirektivet og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret stadfæstede på den baggrund landsrettens dom om udvisning af T.

Forsvaret for flere sigtede i et sagskompleks vedrørende grov narkotikakriminalitet kunne ikke udføres af advokater fra samme kontorfællesskab

Dom afsagt den 21. april 2015, sag 220/ 2014

T1 og T2 var sigtet i samme sagskompleks. T1 fik beskikket advokat A som forsvarsadvokat, mens T2 fik beskikket advokat B. Advokaterne A og B indgik i samme kontorfællesskab.

Højesteret fastslog, at kontorfællesskabet udadtil fremstod som en og samme advokatvirksomhed, jf. herved også Højesterets dom af 5. maj 1998 i sag 16/1998 og Højesterets kendelse af 4. februar 2014 i sag 277/2013. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at det på kontorfællesskabets hjemmeside og brevpapir var anført, at der var tale om uafhængige advokatfirmaer i kontorfællesskab.

Herefter var spørgsmålet, om T1 og T2 havde modstridende interesser, eller der var nærliggende risiko herfor, jf. herved også Højesterets kendelse af 17. december 2013 i sag 208/2013.

Da T1 og T2 i samme sagskompleks var sigtet for forhold med nær tilknytning til grov narkotikakriminalitet begået af flere i forening, da de sigtede kun i begrænset omfang havde afgivet forklaring, og da der ikke forelå oplysninger, som understøttede, at de sigtede ikke havde modstridende interesser, tiltrådte Højesteret, at T1 og T2 ikke kunne være repræsenteret af advokater fra samme kontorfællesskab.

Landsretten var nået til samme resultat.

Tortgodtgørelse for misbrug af Facebook billeder på pornohjemmeside

Dom afsagt 29. april 2015, sag 265/2013

En mand havde uberettiget skaffet sig adgang til en teenagepigens Facebook billeder og uploadet billederne til en pornohjemmeside, hvor han fik andre brugere til at manipulere billederne, så de fremstod som groft pornografiske.

For disse og andre forbrydelser var manden blevet straffet med fængsel i 6 måneder i landsretten. Sagen for Højesteret angik størrelsen af den tortgodtgørelse, som der var enighed om, at pigen var berettiget til.

Højesteret udtalte, at tortgodtgørelsens størrelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, skulle fastsættes under hensyn til krænkelsernes grovhed, karakteren af mandens handlinger og omstændighederne i øvrigt. Højesteret lagde vægt på, at manden havde skaffet sig adgang til pigens Facebook side under falske foregivender og kopieret et betydeligt antal almindelige fotografier af hende, som hun havde lagt på sin personlige Facebook side, herunder billeder, der viste hende som mindreårig. Disse fotografier havde han derefter uden sløring og med angivelse af hendes fulde navn og mailadresse lagt på en pornografisk hjemmeside med det formål, at der skulle foretages billedmanipulation mv. I den forbindelse omtalte han hende i ydmygende vendinger og opfordrede andre til at gøre det samme. Der blev herefter gennemført billedmanipulation, således at hun på et antal billeder fremstod som en pornomodel, der deltog i hård porno, uden at det var muligt at se, at pornobillederne var forfalskninger. Pigen var teenager, da det skete, og blev psykisk hårdt ramt, da billederne blev kendt i hendes familie og omgangskreds samt i lokalsamfundet. De findes fortsat på internettet i forbindelse med hendes fulde navn, og det er efter det oplyste ikke muligt at fjerne dem. Billederne har endvidere givet anledning til en række uønskede henvendelser til hende fra fremmede mænd.

Efter en samlet vurdering fandt Højesteret, at tortgodtgørelsen passende kunne fastsættes til 40.000 kr.

Landsretten havde udmålt tortgodtgørelsen til 20.000 kr.

Ikke afvisning af anklagemyndighedens kontraanke

Kendelse afsagt den 11. maj 2015, sag 14/2015

Anklagemyndighedens kontraanke skulle ikke begrænses til forhold, som var omfattet af Ts anke

På ankefristens sidste dag ankede T byrettens dom til landsretten med påstand om formildelse. Anklagemyndigheden kontraankede dommen til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpeelse.

T påstod anklagemyndighedens kontraanke afvist med henvisning til, at hans anke inden for 14 dage efter dommens afsigelse alene vedrører strafudmålingen, og at anklagemyndigheden under disse omstændigheder er afskåret fra at iværksætte anke, der også omfatter spørgsmålet om skyld, efter udløbet af 14 dage efter dommens afsigelse.

Højesteret fastslog, at der ikke var grundlag for at begrænse anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke til skade for T til alene at vedrøre strafudmålingen i tilfælde, hvor Ts anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for Ts skyld.

Da anklagemyndighedens kontraanke var iværksat inden for kontraankefristen blev Ts påstand om afvisning ikke taget til følge.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

13 / 2015

Administrativ førerretsinddragelse – Afhængighed af euforiserende stoffer

Færdselslovens § 60, stk. 1, kørekortbekendtgørelsens § 102, stk. 2, nr. 2, straffelovens § 78, stk. 3

Det spørgsmål, som efter straffelovens § 78, stk. 3, kan indbringes for domstolene, er, om der foreligger afhængighed af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer, eller om den pågældende ikke er ædruelig, jf. færdselslovens § 60, stk. 1, 3. punktum. Landsretten lagde til grund, at det ved afgørelsen om inddragelse af førerretten er lagt til grund, at T var afhængig af brug af euforiserende stoffer. Efter oplysningerne i sagen, herunder lægeattest udstedt af læge S, fandt landsretten det ikke godtgjort, at T var afhængig af brug af euforiserende stoffer. Herefter var det ikke bevist, at der var grundlag for administrativt at inddrage førerretten.

Østre Landsret, kendelse afsagt den 6. maj 2015, S-273-15

Retten i Glostrup, kendelse afsagt den 15. januar 2015:

”Anklagemyndigheden

mod

T

Påstande

T har påstået førerretten til kategori B (alm. bil) gengivet.

Anklageren har påstået opretholdelse af Københavns Vestegns Politis afgørelse af 26. februar 2013 om at inddrage T's førerret til kategori B, som senere er fastholdt ved Rigspolitiets afgørelser af 16. januar 2014 og 22. juli 2014.

Sagen er indbragt for retten i medfør af straffelovens § 78, stk. 3, jf. færdselslovens § 60, stk. 1.

Sagens oplysninger

Ved brev af 26. februar 2013 inddrog Københavns Vestegns Politi T's førerret, jf. færdselslovens 60, stk. 1. Der fremgår følgende af brevet:

”...

I brev af 22. august 2014 blev De underrettet om, at De med 1 måneds mellemrum skal aflægge 6 blanke urinprøvekontroller hos egen læge eller misbrugscenter til kontrol for cannabinol. Resultatet af prøverne skal bruges til at undersøge om De som kørekortindehaver fortsat opfylder kravene til at have kørekort.

Prøveresultatet foretaget den 25. januar 2013 er modtaget. Resultatet er positivt for cannabinol.

I den anledning er der truffet afgørelse om, at Deres førerret til kategori B/alm. bil er inddraget på baggrund af, at prøveresultatet den 25. januar 2013 er testet positiv for cannabinol.

Afgørelsen er hjulmet i færdselslovens § 60, stk. 1, hvorefter politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort, hvilket De ikke ses at opfylde.

.....”

Afgørelsen blev påklaget til Rigspolitiet, der den 16. januar 2014 stadfæstede Københavns Vestegns Politis afgørelse. Af afgørelsen fremgår følgende:

”...

Afgørelse

Rigspolitiet er enig i Københavns Vestegns Politis afgørelse af 26. februar 2013. Det betyder, at Deres førerret er administrativt inddraget.

Ved ansøgning om generhvervelse skal der vedlægges en ny lægeattest med dokumentation for 6 måneders stoffrihed.

Begrundelse

Rigspolitiet har ved afgørelsen lagt vægt på de lægelige oplysninger om Deres forbrug af hash samt embedslægens anbefaling af 29. februar 2012, hvor der anbefales dokumentation for 6 måneders stoffrihed i

form af månedlige uvarslede urinprøvekontroller af cannabinoler hos egen læge eller ambulatorium, hvis førerretten skal bevares.

Rigspolitiet er på den baggrund enig i Københavns Vestegns Politis afgørelse af 22. august 2012 om, at De på daværende tidspunkt kunne bevare Deres førerret på betingelse af, at De ved urinprøvekontroller dokumenterede 6 måneders stoffrihed.

I medfør af færdselslovens § 60, stk. 1, kan politiet inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort, ligesom politiet straks kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke medvirker til undersøgelser, der er nødvendige til afgørelse heraf, herunder hvis undersøgelserne ikke har et tilfredsstillende resultat.

Da De fremsendte en urinprøve, der var positiv for cannabinol, finder Rigspolitiet således, at det var berettiget, at politikredsen inddrog Deres førerret.

Lovgrundlag

Rigspolitiets afgørelse er truffet efter reglerne i færdselslovens § 60, stk. 1, og § 56, stk. 2, nr. 2, samt kørekortbekendtgørelsens § 102, stk. 2, nr. 2, jf. § 32, stk. 2.

...”

T har forklaret, at han ikke er afhængig af euforiserende stoffer. Han bekræfter at have oplyst til sin læge i 2012, at han da røg hash ca. en gang om ugen i weekenden og havde gjort det i 2 år. Han ryger ikke længere hash.

Han kan ikke forklare, hvorfor nogle af urinprøverne ikke duede. Han havde drukket en smule vand, inden prøverne blev afgivet, men han havde ikke drukket flere liter.

Forinden den positive urinprøve blev afgivet, havde han været til fest og måske havde han været udsat for passiv rygning. Han husker ikke selv at have taget hash til den pågældende fest.

Han har afgivet urinprøver i november og december 2014. Det var prøver, der ikke var positive for hash. Han fortsætter med at afgive de afkrævede prøver.

Han mistede sit job som chauffør for en fiskeforretning, da hans kørekort til kat. B blev inddraget.

Han bor i Vordingborg, og det er vanskeligt for ham at komme rundt. Han vil derfor gerne have sit kørekort.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Politiet havde modtaget lægelige oplysninger om T's forbrug af hash og embedslægens anbefaling af 29. februar 2012, hvor der blev anbefalet dokumentation for 6 måneders stoffrihed i form af månedlige uvarslede urinprøvekontroller af cannabinoler hos egen læge eller ambulatorium, hvis førerretten skulle bevares.

På den baggrund traf politiet den 22. august 2012 afgørelse om, at T på daværende tidspunkt kunne bevare sin førerret på betingelse af, at han ved urinprøvekontroller dokumenterede 6 måneders stoffrihed.

Politiet modtog i den forbindelse et prøveresultat foretaget den 25. januar 2013, hvorefter der i en urinprøve fra T var positiv for cannabinol.

Retten finder på den baggrund, at det er berettiget, at politiet den februar 2013 inddrog T's førerret, jf. § færdselslovens § 60, stk. 1, og § 56, stk. 2, nr. 2, samt kørekortbekendtgørelsens § 102, stk. 2, nr. 2, jf. § 32, stk. 2. Derfor

bestemmes:

”Politiets inddragelse af T's førerret godkendes.”

Østre Landsrets kendelse:

”T har kæret Glostrup Rets kendelse af 15. januar 2015, hvorefter politiets inddragelse af førerretten blev godkendt.

Kæremålet har været behandlet mundtligt.

T har nedlagt påstand om, at politiets administrative inddragelse af førerretten den 26. februar 2013, som tiltrådt af Rigspolitiet den 16. januar 2014 og fastholdt den 22. juli 2014, ophæves.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

T har supplerende forklaret blandt andet, at dengang han røg hash, var det 1-2 joints fredag aften - dog ikke hver fredag. Der var også perioder, hvor han ikke havde noget forbrug. Han har den 27. april 2015 afgivet den sidste urinprøve, som var negativ.

Læge S har den 9. februar 2012 udfyldt en lægeattest til brug for politiets vurdering af, om T opfyldte de helbredsmæssige betingelser for at få udstedt eller fornyet kørekort. Af lægeattesten fremgår blandt andet:

”Supplerende oplysninger

...

Pt. ryger hash ca. 1 gang om ugen i weekenden igennem 2 år. Har ikke noget afhængighedsforhold. Har perioder på 3-5 mdr. helt uden forbrug.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Københavns Vestegns Politis afgørelse af 26. februar 2013 om inddragelse af førerretten er truffet i medfør af færdselslovens § 60, stk. 1. Rigspolitiet har i afgørelsen af 16. januar 2014 endvidere henvist til kørekortbekendtgørelsens § 102, stk. 2, nr. 2, m.v. Anklagemyndighedens indbringelse af sagen for domstolene er sket i medfør af straffelovens § 78, stk. 3.

Det spørgsmål, som efter straffelovens § 78, stk. 3, kan indbringes for domstolene, er, om der foreligger afhængighed af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer, eller om den pågældende ikke er ædruelig, jf. færdselslovens § 60, stk. 1, 3. punktum.

Landsretten lægger herefter til grund, at det ved afgørelsen om inddragelse af førerretten er lagt til grund, at T var afhængig af brug af euforiserende stoffer.

Efter oplysningerne i sagen, herunder lægeattest udstedt af læge S, finder landsretten det ikke godtgjort, at T var afhængig af brug af euforiserende stoffer. Herefter er det ikke bevist, at der var grundlag for administrativt at inddrage førerretten.

Landsretten tager derfor T's påstand til følge.

T h i b e s t e m m e s :

Politiets administrative inddragelse af førerretten den 26. februar 2013, som tiltrådt af Rigspolitiet den 16. januar 2014 og fastholdt den 22. juli 2014, ophæves.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.”

14 / 2015

Vold mod taxachauffør - Samfundstjeneste

Straffelovens § 244, § 247, stk. 2

T idømt 50 dages betinget fængsel bl.a. med vilkår om at udføre 60 timers samfundstjeneste for at have nikket taxachauffør, F, en skalle og tildelt ham et knytnæveslag i ansigtet. Landsretten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at T var ustraffet og i øvrigt egnet til at udføre samfundstjeneste – uanset at der var tale om vold mod en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.

Vestre Landsret, dom afsagt den 15. april 2015, V.L. S-2487-14

Retten i Esbjerg, dom afsagt den 19. november 2014:

”Anklagemyndigheden

mod

T1

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. maj 2014.

T1 er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 2,

ved søndag den 4. maj 2014 ca. kl. 02.02 på (x vej) i (x by) at have nikket taxachauffør en skalle samt efterfølgende ud for restauration R at have tildelt samme taxachauffør 1-2 knytnæveslag i ansigtet.

Påstande:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om 50 dages ubetinget.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen, Afdeling i Syd- og Sønderjylland, Lokalkontoret i Esbjerg, har i en personundersøgelse af 28. maj 2015 konkluderet, at tiltalte er egnet til at udføre samfundstjeneste, hvis sagen afgøres med sådan sanktion.

Retten begrundelse og afgørelse:

Tiltalte har om den første del af episoden forklaret, at han og F på et tidspunkt har stået "helt oppe i ansigtet på hinanden". Tiltalte har afvist, at han skulle have givet F en skalle. F's forklaring om skallen har virket troværdigt og detaljeret, og er understøttet af de lægelige oplysninger. F's forklaring, hvorefter tiltalte har tildelt ham en skalle, lægges derfor til grund.

Der er afgivet forskellige forklaringer om den anden del af episoden, der er foregået ved restauration R. Vidnerne F, V1 og V2 har afgivet troværdige og detaljerede forklaringer om episoden. Det lægges efter disses forklaringer til grund, at tiltalte har tildelt F et knytnæveslag i ansigtet.

Retten finder ikke, at der kan lægges vægt på V2's, V3's og V4's forklaringer, da deres forklaringer ikke har virket troværdige.

Da volden er udøvet mod en taxachauffør, er tiltalte herefter, med den begrænsning, der fremgår af det anførte, skyldige efter tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 50 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247.

Retten har lagt vægt på voldens karakter, herunder at volden er udøvet ved 2 tidsmæssigt adskilte episoder. Retten har endvidere lagt vægt på, at vold mod den persongruppe, der er omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, som udgangspunkt skal straffes med ubetinget fængslingsstraf. Der er ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt i denne sag.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 50 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

Vestre Landsret:

”Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at straffen gøres betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter F's troværdige forklaring og under hensyn til billedet optaget af ham og lægeerklæringen, der stemmer overens med hans forklaring, tiltræder landsretten, at det er bevist, at tiltalte har nikket F en skalle. Det bemærkes herved, at tiltalte og V2 har ændret forklaring og først for landsretten forklaret, at der i forbindelse med episoden ved taxaen var fysisk kontakt mellem tiltalte og F. Deres forklaringer findes herefter ikke at kunne tillægges betydning.

Også for landsretten har F, V1 og V5 afgivet troværdige forklaringer om episoden foran R og det tiltrædes på den baggrund, at tiltalte tillige er skyldig i at have tildelt F et knytnæveslag i ansigtet. Det ændrer ikke ved vurderingen, at de øvrige vidner efter deres forklaring ikke har set slaget, og at der ikke i lægeerklæringen er nævnt nærmere om skader efter knytnæveslag.

Landsretten finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at forhøje straffen. Herefter og i øvrigt af de grunde, som er anført af byretten, tiltræder landsretten, at straffen er udmålt til fængsel i 50 dage.

Under hensyn til længden af den udmålte straf og til at tiltalte er ustraffet og i øvrigt egnet til at udføre samfundstjeneste finder landsretten – uanset at der er tale om vold mod en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold – det forsvarligt at gøre straffen betinget med blandt andet vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 63 og § 63.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen gøres betinget, idet fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, og

at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer efter kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 6 måneder.

Prøvetiden ophører, når længstetiden er udløbet.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.”

15 / 2015

Falsk forklaring for retten - Samfundstjeneste

To tiltalte idømt 60 dages betinget fængsel bl.a. med vilkår om at udføre 60 timers samfundstjeneste for falsk forklaring i retten i forbindelse med en straffesag om spirituskørsel. Retten lagde vægt på de tiltaltes personlige forhold.

Retten i Glostrup, dom afsagt den 22. oktober 2014, Rettens nr. 15-7255/2014

”Anklagemyndigheden

mod

T1

og

T2

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. juli 2014.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

T1

falsk forklaring for retten efter straffelovens § 158, stk. 1,

ved den 28. august 2013 ca. kl. 10.30 i retten, som vidne i en straffesag mod T2, der var tiltalt for spirituskørsel, i strid med sandheden at have forklaret, at det var hende, der på gerningstidspunktet havde ført bilen.

2.

T2

medvirken til falsk forklaring for retten efter straffelovens § 158, stk. 1 jf. § 23,

ved i tiden op til den 28. august 2013 at have tilskyndet T1 som vidne under straffesagen, hvor han selv var tiltalt for spirituskørsel, i strid med sandheden at forklare, at hun på gerningstidspunktet havde ført bilen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

De tiltalte har erkendt sig skyldige.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Der er for hver af de tiltalte indhentet undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808.

Begge de tiltalte er erklæret egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Retten begrundelse og afgørelse

De tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldige. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at de tiltalte er skyldige.

Straffen fastsættes for hver af de tiltalte til fængsel i 60 dage, jf. § straffelovens § 158, stk. 1, for T2, jf. § 23.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2. De tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer.

Retten har lagt vægt på de tiltaltes personlige forhold.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T1** skal straffes med fængsel i 60 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 60 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Prøvetiden ophører dog ved længstetidens udløb.

Tiltalte **T2** skal straffes med fængsel i 60 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 60 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Prøvetiden ophører dog ved længstetidens udløb.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

16 / 2015

Vold i gentagelsestilfælde – Restaurationsvold - Samfundstjeneste

Straffelovens §244, jf. § 247, stk. 1

T straffet for vold ved at have tildelt F et knytnæveslag i hovedet på en restauration. Straffen fastsat til 60 dages betinget fængsel bl.a. med vilkår om udførelse af 80 timers samfundstjeneste. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på forholdets karakter, herunder at der var tale om restaurationsvold, ligesom retten lagde vægt på tiltaltes mange forstraffe for ligeartet kriminalitet. Retten bemærkede, at tiltaltes mange gange var straffet for ligeartet kriminalitet, hvilket umiddelbart taler mod, at T idømmes en betinget dom, også med vilkår om samfundstjeneste. Retten fandt imidlertid, at oplysningerne om de ændringer, som tiltalte har foretaget i sin tilværelse, herunder at han havde stoppet sit tilhørsforhold til rockermiljøet, var ophørt med brug af euforiserende stoffer og alkohol, var flyttet fra sin tidligere bopæl, er samlevende med sin kæreste og påbegyndt uddannelse sammenholdt med, at han har deltaget i konfliktråd, der er forløbet vellykket, og at der er tale om restaurationsvold, undtagelsesvist kan begrunde, at T idømmes en betinget dom.

Københavns Byret, dom afsagt den 5. maj 2015, SS 1-899/2015

”Anklagemyndigheden

mod

T

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 12. januar 2015.

T er tiltalt for

vold efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1,

ved den 12. december 2014 ca. kl. 02.40 på restauration X i København at have tildelt F et knytnæveslag i ansigtet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Oplysninger i sagen

Der er afgivet forklaring af tiltalte. Denne forklaring, som er i overensstemmelse med tiltalen, fremgår af retsbogen.

Personlige oplysninger

Der er Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til en hel eller delvis betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen anbefaler, at der til en sådan dom stilles vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen samt vilkår om alkoholbehandling og behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.

Tiltalte har som sine personlige forhold forklaret, at de er som angivet i personundersøgelsen. Han havde inden episoden fandt sted den 12. december 2014 ikke drukket alkohol i 11 måneder, og at han ikke har drukket, siden episoden fandt sted. Han har ikke misbrugt hash, siden hans fængselsophold for 2-3 år siden. Han bor nu i Y-by sammen med sin kæreste i et hus, som kærestens far ejer, og som kæresten er ved at overtage. Hans kæreste arbejder som event-koordinator. Hun giver ham meget støtte på alle måder. Han er begyndt grundforløbet som ernæringskonsulent, da han hellere vil være kostvejleder end kok. Han har tre år tilbage af sin uddannelse. Han har ikke haft nogen kontakt med rockermiljøet i ca. 2½ år, bortset fra, at han har modtaget enkelte hilsner på Facebook. Han har overholdt alle sine aftaler med Kriminalforsorgen. Han har desuden opsøgt et misbrugscenter med henblik på at modtage psykologhjælp.

Der er dokumenteret fra bilag 8, foto af forurettet.

Der er desuden dokumenteret udtalelse af 19. februar 2015 vedrørende konfliktrådsrådgivning, hvoraf fremgår, at det var et godt møde for begge parter.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Østre Landsrets ankedom af 18. marts 2005 med fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 82, nr. 1. Fællesstraf med hensyn til betinget dom af 22. oktober 2003.

- ved Københavns Byrets dom af 4. august 2005 med fængsel i 6 måneder for straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, og § 266. Konfiskation af hardballpistol. Løsladt 4. oktober 2005. Reststraf 181 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 29. maj 2006 med fængsel i 7 måneder og bøde på 6.000 kr. for straffelovens § 164, stk. 1, jf. § 266 og våbenlovens samt færdselsloven. Fællesstraf med reststraf på 181 dage ved prøveløsladelsen den 4. oktober 2005. Løsladt 7. august 2006. Reststraf 72 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 9. februar 2007 med fællesstraf af fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1. Løsladt den 2. juni 2007. Reststraf 122 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 20. december 2007 med fængsel i 1 år og 9 måneder samt betinget førerretsfrakendelse for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 244, jf. § 247, stk. 1, § 124, stk. 1, § 285, jf. § 276, våbenlovens § 10, stk. 3, 2. pkt., § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 5, færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, § 117 d, jf. § 56, stk. 1, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2. Fællesstraf inklusive reststraf på 122 dage ved prøveløsladelsen den 21. juni 2007.
- ved Københavns Byrets dom af 25. november 2010 med fængsel i 1 år og 8 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 192 A, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1. Konfiskation af pistol, afkortet jagtgevær, enhåndsbetjent hobbykniv, hash, kokain, amfetamin samt diverse effekter.
- ved Københavns Byrets dom af 1. september 2011 med fængsel i 5 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 121, § 123, jf. § 21 og § 124, stk. 4, jf. § 89. Afsoningen omfattede tillige dom af 25. november 2010 og dom af 14. juni 2011. Løsladt den 12. april 2012 mod prøvetid på 2 år, reststraf 152 dage. Konfiskation af hashmix og mobiltelefon.
- ved Københavns Byrets dom af 5. februar 2014 med fængsel i 60 dage, bøde på 5.500 kr. samt ubetinget førerretsfrakendelse for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 2 og § 118, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 5. Konfiskation af foldekniv. Ikke taget stilling til reststraffen ved prøveløsladelsen den 12. april 2012.
- ved Københavns Byrets dom af 26. juni 2014 med en fælles- og tillægsstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, jf. § 247, stk. 1 samt § 244, jf. § 247, stk. 1. Straffen omfatter reststraffen på 152 dage ved prøveløsladelsen den 12. april 2012.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Der er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244, jf., § 247, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter, herunder at der er tale om restaurationsvold, ligesom retten har lagt vægt på tiltaltes mange forstraffe for ligeartet kriminalitet.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, herunder udfører samfundstjeneste i 80 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

Retten er opmærksom på, at tiltaltes mange forstraffe for ligeartet kriminalitet umiddelbart taler mod, at tiltaltes idømmes en betinget dom, også med vilkår om samfundstjeneste. Retten finder imidlertid, at oplysningerne om de ændringer, som tiltalte har foretaget i sin tilværelse, herunder at han har stoppet sit tilhørsforhold til rockermiljøet, er ophørt med brug af euforiserende stoffer og alkohol, er flyttet fra sin tidligere bopæl, er samlevende med sin kæreste og påbegyndt uddannelse sammenholdt med, at han har deltaget i konfliktråd, der er forløbet vellykket, og at der er tale om restaurationsvold, undtagelsesvist kan begrunde, at tiltalte idømmes en betinget dom med vilkår som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 60 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af,

- at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden
- at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen
- at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder
- at tiltalte, såfremt Kriminalforsorgen finder det fornødent, undergiver sig behandling mod misbrug af alkohol
- at tiltalte, såfremt Kriminalforsorgen finder det fornødent, undergiver sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.

Prøvetid og længstetid regnes fra endelig dom.”